

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21Csp/93/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619203171
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5619203171.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobkyne BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočky zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47258713, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47234547 proti žalovanej X. Z., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom W.. X. S. Č.. XXXX/XXX, X. S., o zaplatenie sumy 1.042,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi sumu 755,73 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 755,73 eur od 8. 12. 2016 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnom rozsahu žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyňa m á voči žalovanej n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 70,38 %, pričom o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou na tunajší súd 30. 10. 2019 sa žalobkyňa domáhala rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej sumu 1.042,40 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 887,07 eur od 17. 11. 2016 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.022,40 eur od 17. 11. 2016 do zaplatenia. Tento žalobný návrh odôvodnila tým, že s účinnosťou ku 30. 6. 2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783 (zanikajúca spoločnosť) so spoločnosťou žalobkyne (nástupnícka spoločnosť.) Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie, a žalobkyňa sa tak stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Právny predchodca žalobkyne - CETELEM SLOVENSKO, a.s. ako veriteľ uzatvorila so žalovanou ako dlžníkom 3. 4. 2015 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Obsahom tejto úverovej zmluvy bol záväzok právneho predchodcu žalobkyne poskytnúť žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve, ako aj záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa tejto zmluvy bola žalovaná oprávnená čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru, resp. služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovaným alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj použitím informačných

technológií. Žalovaná takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 934,84 eur, tak že sumu 883,96 eur čerpala výbermi hotovosti v bankomatoch a platbami na vybraných obchodných miestach, a sumu 50,88 eur predstavujú poplatky, ktoré právny predchodca žalobkyne účtoval žalovanej v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Žalovaná však svoj záväzok splácať takto poskytnutý úver riadne a včas neplnila. Do času spisania žaloby žalovaná uhradila právnomu predchodcovi žalobkyne na splátkach len časť dlžnej sumy vo výške 128,23 eur a na predžalobné výzvy vôbec nereagovala. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok právny predchodca žalobkyne vyhlásil 16. 11. 2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal splatným celý dlh žalovanej z tejto zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedené, mala tak žalovaná k dátumu spisania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1.042,40 eur (887,07 eur = dlžná úverová istina, 135,33 eur = dlžné úroky z úveru a 20 eur = náklady spojené s uplatnením pohľadávky.) Okrem tohto si žalobkyňa voči žalovanej uplatnila aj nárok na úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 887,07 eur od 17. 11. 2016 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.022,40 eur od 17. 11. 2016 do zaplatenia, pričom výslovne zdôraznila, že si neuplatňuje nárok na úroky z omeškania zo sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

2. Žalovaná sa k žalobe napriek výzve súdu písomne nijako nevyjadрила.

3. Na pojednávanie, ktoré sa konalo na tunajšom súde 1. 7. 2020 sa žalobkyňa ani žalovaná nedostavili, obe však svoju neúčasť ospravedlnili a nepožiadali o odročenie pojednávania.

4. Súd na tomto pojednávaní na zistenie skutkového stavu vykonal dokazovanie prostredníctvom listinných dôkazov označených a pripojených k žalobe (žalovaná žiadne dôkazy vykonať nenavrholala.)

5. Z výpisu z Obchodného registra Slovenskej republiky (č.l. 24) vyplynulo, že právny predchodca žalobkyne - CETELEM SLOVENSKO, a.s. bol k 30. 6. 2016 ex offio vymazaný z obchodného registra z dôvodu cezhraničného zlúčenia so žalobkyňou, zanikol v dôsledku tohto zlúčenia a jeho právnym nástupcom sa stala žalobkyňa, konajúca prostredníctvom pobočky zahraničnej banky na území Slovenskej republiky.

6. Z časti 2. zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb (č.l. 34 a nasl.) označenej ako : „Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“ uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobkyne ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom 3. 4 2015 vyplynulo, že právny predchodca žalobkyne sa zaviazal poskytnúť žalovanej revolvingový spotrebiteľský úver do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve, a žalovaná sa zaviazala poskytnutý revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky, ako aj splniť si ďalšie povinnosti dohodnuté v tejto zmluve. Výška úverového rámca je pritom v tejto zmluve uvedená v sume 5.000 eur a súčasne tam je uvedená aktuálna výška úverového rámca v sume 600 eur. Výška mesačnej splátky je v zmluve uvedená ako : „min. 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 EUR“.

7. Z potvrdenia právneho predchodcu žalobkyne z 24. 9. 2019 (č.l. 44) súd zistil, že právny predchodca žalobkyne poskytol žalovanej celkovo sumu 883,96 eur (výbery v hotovosti z bankomatov a finan. PP FMRB = financovanie cez POS terminál.)

8. Za nesporné skutkové tvrdenie (pre jeho nepopretie zo strany žalovanej podľa § 151 CSP v spojení s § 300 CSP), vo vzťahu ku ktorému sa z dôvodu hospodárnosti dokazovanie nemusí vykonávať, treba považovať skutkové tvrdenie žalobkyne, že žalovaná na úhradu záväzkov z tejto zmluvy celkovo uhradila sumu 128,23 eur.

9. Z oznámenia právneho predchodcu žalobkyne o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru č. 42741237531100 z 29. 11. 2016 (v spojení s ftk. poštového podacieho hárku na č.l. 46) mal súd preukázané, že právny predchodca žalobkyne 6. 12. 2016 odoslal na poštovú prepravu pre žalovanú toto oznámenie, ktoré (okrem iného) obsahovalo aj výzvu pre žalovanú na zaplatenie (aj) dlžnej sumy z (absolútne) neplatnej úverovej zmluvy z 3. 4. 2015 (hoci nesprávne, z iného právneho titulu ako titulu bezdôvodného obohatenia), a teda, že toto oznámenie (výzva podľa § 563 OZ) ako hmotnoprávny úkon aj musel doručiť do dispozičnej sféry žalovanej (podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka.)

10. Pri právnom posúdení takto zisteného skutkového stavu tunajší súd aplikoval nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

11. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 3. 4. 2015, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 1 ods. 2, prvej vety zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

14. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka - zákona č. 40/1964 Zb. (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 3. 4. 2015, ďalej len „OZ“) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

16. Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

17. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

18. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

19. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb z 3. 4. 2015, ďalej len „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba D. U. G. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným 3. 4. 2015 spĺňa definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v danom prípade išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy vo forme úveru podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch (právnym predchodcom žalobcu) ako právnickou osobou, ktorá ponúka, resp. poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti spotrebiteľovi podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch (žalovanému) ako fyzickej osobe, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania.

22. Táto zmluva je však neurčitá v jej základnej obsahovej náležitosti, ktorou je výška úverového rámca, keď v zmluve sa uvádza suma 5.000 eur ako úverový rámec, ale súčasne aj suma 600 eur ako aktuálna výška úverového rámca. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť ani výkladom, a teda nie je možné ustáliť aký úverový rámec si účastníci zmluvy vlastne dohodli. Vzhľadom na uvedené (keďže dojednanie o výške úverového rámca predstavuje podstatnú náležitosť zmluvy o úvere, čím je toto dojednanie neoddeliteľné od zvyšného obsahu zmluvy o úvere) možno celú zmluvu podľa § 37 ods. 1 OZ považovať za (absolútne) neplatnú pre jej neurčitosť (viď aj rozsudok Okresného súdu Prešov č.k.: 11C/171/2014 z 28. 1. 2015, ktorého závery potvrdil a jeho odôvodnenie si v plnom rozsahu osvojil aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.: 6Co/121/2015 z 27. 10. 2016.)

23. Na absolútnu neplatnosť zmluvy musí súd prihliadať ex offo (aj bez návrhu strán), a to obzvlášť v prípade ak ide o spotrebiteľskú zmluvu, kedy súd môže aj podľa procesných predpisov (§ 295 Civilného sporového poriadku) vykonávať dôkazy ex offo.

24. V tejto zmluve však tiež chýba konkrétna výška mesačnej splátky. Formulácia v zmluve, že je to „min. 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur“ je nezrozumiteľná a neurčitá, čo obdobne spôsobuje (ako neurčitosť v základnej obsahovej náležitosti zmluvy, ktorá je neoddeliteľná od ostatného obsahu zmluvy) podľa § 37 ods. 1 OZ (absolútnu) neplatnosť takejto zmluvy ako celku. V tejto súvislosti tunajší súd takisto odkazuje na právny názor vyjadrený v rozsudku Okresného súdu Prešov č.k.: 11C/171/2014 z 28. 1. 2015, ktorého závery potvrdil a jeho odôvodnenie si v plnom rozsahu osvojil aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp.zn.: 6Co/121/2015 z 27. 10. 2016.

25. Z právneho záveru o neplatnosti zmluvy ako celku vyplýva, že žalovaná je povinná vrátiť žalobkyni právnym titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 457 OZ len sumu, ktorú od právneho predchodcu žalobkyne na základe tejto neplatnej zmluvy dostala, t.j. sumu 883,96 eur (poskytnutá istina úveru = výbery z bankomatu + finan. PP FMRB = financovanie cez POS terminál, t.j. plytby na vybraných platobných miestach) po odpočítaní doteraz na základe tejto zmluvy žalovaným celkovo uhradenej sumy vo výške 128,23 eur, t.j. sumu 755,73 eur. V tejto súvislosti súd odkazuje aj na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn.: 6Co/121/2015 z 27. 10. 2016. Preto súd podľa § 457 OZ vyhovel žalobe iba pre sumu 455,73 eur, a vo zvyšnom rozsahu žalobu (pre zmluvné úroky a poplatky) zamietol. Na základe absolútne neplatnej úverovej zmluvy totiž právnemu predchodcovi žalobcu, resp. žalobcovi nikdy nemohol vzniknúť nárok na v zmluve dojednané úroky, či poplatky (vrátane poplatkov na poistenie, resp. poistného.)

26. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ako príslušenstvo pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ vo výške 20 eur, súd ho nepriznal, nakoľko vo vzťahu k tomuto nároku žalobca neunesol bremeno tvrdenia (nijak ho neodôvodnil, či nevysvetlil.)

27. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na úroky z omeškania, tak vzhľadom na to, že zmluva z 3. 4. 2015 je absolútne neplatná, teda neplatná od počiatku (od jej uzatvorenia), nikdy nemohlo dôjsť k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlžnej sumy z tejto zmluvy. K bezdôvodnému obohateniu došlo na strane žalovanej momentom poskytnutia jej úverových prostriedkov, teda čerpaním týchto prostriedkov zo strany žalovanej. V prípade bezdôvodného obohatenia je splatnosť daná ust. § 563 OZ, teda odvíja sa od momentu doručenia výzvy oprávnenej osoby povinnej osobe na vydanie bezdôvodného obohatenia. Za takúto výzvu možno považovať aj výzvu právneho predchodcu žalobkyne obsiahnutú v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (hoci vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je inak neplatné), pretože v tomto oznámení bola žalovaná vyzvaná (hoci z nesprávneho právneho titulu, teda nie z titulu bezdôvodného obohatenia) na úhradu (aj) sumy dlžnej z tejto zmluvy titulom bezdôvodného obohatenia (vo výške 755,73 eur.) Keďže toto oznámenie bolo podané na poštovú prepravu 6. 12. 2016, nemožno pred týmto dátumom uvažovať o tom, že by sa táto výzva ako hmotnoprávny úkon dostala do dispozičnej sféry žalovanej a mohla sa pred týmto dátumom v zmysle § 45 ods. 1 OZ považovať za doručeníu. Vzhľadom na uvedené bolo možné (v súlade s § 563 OZ) priznať žalobkyni úroky z omeškania najskôr od 2. dňa po tomto dátume, teda až od 8. 12. 2016 (do zaplatenia.) Preto až tohto dňa súd podľa § 517 ods. 2 OZ priznal žalobkyni nárok na úroky z omeškania zo (súdom priznanej) sumy 755,73 eur (bezdôvodného obohatenia), a pre skôr uplatnené obdobie musel súd žalobu zamietnuť. Rovnako teda musel súd zamietnuť žalobu pre uplatnený nárok na úroky z omeškania zo sumy prevyšujúcej priznanú sumu 755,73 eur. Keďže k prvému dňu omeškania zo zaplatením dlžnej sumy (8. 12. 2016)

bola základná úroková sadzba D. v sadzbe 0 % ročne, priznal súd žalobcovi podľa § 3 nariadenia úroky z omeškania v uplatnenej sadzbe 5 % ročne.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70,38 %. Žalobkyňa si totiž v žalobe uplatňovala nárok na sumu istiny 887,07 eur (zvyšok bolo príslušenstvo) s príslušenstvom, avšak súd jej priznal istinu iba vo výške 755,73 eur s príslušenstvom. Žalobkyňa bola tak úspešná v rozsahu 85,19 %, a tým žalovaná v rozsahu 14,81 %. Súd náhradu trov konania podľa § 255 ods. 2 CSP medzi strany pomerne rozdelil tak, že úspech žalovanej odpočítal od úspechu relatívne úspešnejšej žalobkyne a priznal tak žalobkyňi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70,38 % (85,19 % - 14,81 %). Súčasne súd podľa § 262 ods. 2 CSP vyslovil, že o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.